

— Фъркатичко, — казалъ той. — Я ми донеси делвата.

— Фъркатичкото я донесло. Дѣдо Господь дигналъ ржка и я благословилъ. После отхлупилъ капакатъ ѝ.

Тозъ часъ отъ делвата започнали да изкачатъ мишкитѣ. И за голѣмо очудване на Фъркатичкото и Св. Илия, всички мишки имали дълги, черни, ципести криле.

Ей тѣзи животни, — казалъ дѣдо Господь на орача, ще наречете прилепи. Тѣ ще ви бранятъ отъ комаритѣ.

Следъ това махналъ съ ржка и прилепитѣ хвъркнали.

А дѣдо Господь благословилъ още веднажъ орачътъ и тръгналъ по земята да види какъ живѣятъ хората.

Е. Кювлиевъ.

Какво ми разказа луната.

(Изъ Андерсенъ).

Веднѣжъ луната ми разказа:

„Вчера надникнахъ въ единъ малъкъ дворъ, заграденъ отъ високи кѣщи. Въ него съзрѣхъ една кокошка съ единадесетъ пиленца. Едно малко хубаво момиченце скачаше наоколо. Кокошката закрѣка и прострѣ криле надъ своитѣ малки пиленца. Тогава дойде бащата на момиченцето и му се скара. Азъ се плъзнахъ по-нататъкъ и не видѣхъ друго нищо.

Тази вечеръ надникнахъ пакъ въ сѣщия дворъ. Бѣ тихо, но скоро дойде малкото момиченце и се промуши при кокошката и пиленцета. Тѣ изкрѣкаха силно, а момиченцето се спусна къмъ тѣхъ.

Догнѣвяхъ ме на туй лошо момиче и много се зарадвахъ, когато видѣхъ, че дойде татко му, скара му се още повече и дори го дрѣпна за рамото.

Детето повдигна главичката си нагоре и азъ видѣхъ въ синитѣ му очички две голѣми сълзи.

— Какво правишъ тукъ? — попита бащата.

— Искяхъ да влѣза, — отвърна малкото момиче.